

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jederkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 27. novembra.

Srednjeevropska mirovna liga je bila še pred jednim letom trdno preverjena, da bode Rumunija na strani Nemčije in njenih zaveznic, ko bi prišlo do boja z Rusijo. Ravno isto seveda se je pričakovalo tudi od Srbije, da o Bolgariji niti ne govorimo. V Bukureštu je zapovedoval Bratiano in imel veliko večino v zbornici poslancev in senatu, tako da niti misliti ni bilo, da bode tako kmalu moral pobrati kopita. Res se je semtertja mej narodom kazala nevolja, pa kdo bi se za to brigal, saj je nekaj nezadovoljnejšev v vsakej državi, saj bi drugače niti opozicije ne bilo, brez katere si pa pravega parlamentarnega življenja niti misliti ne moremo. Da Bratiano ni bil prijatelj Rusije, to je vsakdo dobro vedel, kdor se je količkaj pečal s političnimi zadevami.

Koliko so se pa razmere že premenile do danes! Bratianovo vlado so pomeli nemiri v deželi, če tudi je uživala zaupanje obeh zbornic in vladarja. Ničesar je ni moglo rešiti. Prišli so na krnilo novi možje, ki so sicer bili tudi nasprotni Rusiji, pa vendar ne več tako kakor njih predniki. Vlada Rosetti-Carp ni nikdar tako pokazala svojega nasprotstva do slovanske Rusije, kakor prejšnja, če tudi je poudarjala, da hoče nadaljevati vnano politiko prejšnje vlade, kar je bilo tem verjetnejše, ker je minister vnanjih zadev Carp bil poslanik na Dunaji. Vlada se je nadejala, da bode pri volitvah pridobila zadostno večino. Njene želje se pa niso izpolnile in baš temu je mnogo kriva njena neodločna vnana politika. Podpirali je neso niti prijatelji pa tudi ne sovražniki Rusije. Večina naroda jej je zamerila njeno laskanje Avstriji. V Rumuniji vlada veliko sovraštvo proti naši državi, ali prav za prav le proti Ogerski.

Madjari so našo državo do tega pripravili, da je zaprla pot rumunskemu žitu in rumunskim volom v našo državo. Začela se je huda carinska borba. Rumunija je zaprla pote našim industrijskim izdelkom. Trgovina in obrtnija naše državne polovice mnogo sedaj trpi zaradi Ogrov. Gospodje v Budimpešti so se nadejali, da bode Rumunija v kratkem podlegla v carinski borbi kot slabšeji del in bode sklenila trgovsko pogodbo, kakeršno jej

bodo narekovali ošabni Madjari. Prišlo je pa drugače. Rumunci našli so druge trgovske pote. Njih vole in žito izvažajo v Francijo in Anglijo, od kodar dobivajo industrijske izdelke, katerih potrebujejo.

Ta carinska borba je pa za našo državo imela še neugodne politične posledice. Res da je Bismarck jedenkrat trdil, da take narodnogospodarske borbe ne uplivajo na politiko. Toda rumunski seljaki še neso toliko izurjeni v diplomaciji, da bi imeli pravi pojem za Bismarckove nazore. Morda pa tudi nemški kancelar sedaj drugače sodi, ko vidi, kako so sedaj odnosi mej Nemčijo in Rusijo. Rumunski narod začel je sovražiti Madjare. Pa še jeden drug vzrok je, da v Rumuniji ne goje posebnih simpatij za našo državo. Na Ogerskem in Sedmograškem živi mnogo njih bratov po narodnosti, katere zatirajo in raznarodujejo Madjari. Naravno je torej, da tudi v Rumuniji vidijo v Madjarih nasprotnike rumunske narodnosti.

Tudi rumunska vlada je vedela, kako mišljenje vlada v deželi in zaradi tega je sekvestrovala rumunski del Levov-Črnoviške železnice, da bi pokazala, da je pripravljena interese države braniti tudi proti Avstriji. Pa vse to jej ni nič pomagalo. Volitve so zanj neugodno izpale, če tudi so prva vladna poročila nasprotno zagotavljala. Večina poslancev in senatorjev je konservativna in prijazna Rusiji. Vlada ima pravih pristašev v zbornici le 23, v senatu pa 15. Vlada se je sprva nadejala, da jo bodo podpirali konservativci, pa je delala račun brez krčmarja. Že pri volitvi zborničnega predsedstva se je pokazalo, da hočejo konservativci hoditi svoje pote. Da vlada v zbornici nema večine je tem pomenljiveje, ker je dosedaj v Rumuniji vsaka vlada pri volitvah znala pridobiti večino.

Vladni listi so nekaj časa strašili konservativce, da bode vlada zbornici razpustila in razpisala nove volitve, če jej bodo delali opozicijo. Ko to ni pomagalo, so se začela pogajanja mej vlado in konservativci, katerih izid je bil, da je konservativec Leader voljen predsednikom senata in so trije konservativci ustopili v ministerstvo. Vojni minister Barozzi je odstopil in na njegovo mesto je stopil konservativni general Manu. Konservativec Venrescu je postal trgovski minister, kateri portfelj je dosedaj

provizorično vodil minister vnanjih zadev. Ministerski predsednik je odstopil portfelj notranjih zadev pravosodnemu ministru in pravosodnim ministrom imenovan je konservativec Al. Lahovary.

Predsednik obeh zbornic in trije ministerski portfelji so sedaj v rokah ruskih prijateljev. Konservativci pa bodo ugodni položaj gotovo porabili in bodo že pripravili vlado, da bode nastopila Rusiji prijaznejšo politiko. Sedanja vlada bode pač le začasna in bode se prej ali slej najbrž zamenila z novim konservativnim ministerstvom, ki bode še bolj naklonjeno Rusiji. Sedaj se vidi, kako so se motili oni, ki so mislili, da pojde Rumunija za Nemčijo in njene zaveznice po kostanj v ogenj. Da so se stvari tako obrnile, ni pripisovati le temu, da so Rumuni tako naklonjeni Rusiji, kajti tudi v Rumuniji jih je mnogo, ki žele, da bi dežela bila popolnoma nezavisna od ruskega upliva. Največ je k temu to pripomoglo, da vnano politiko naše države vodijo Madjari. Da Rumunija ni nasprotna Avstriji, temveč le Ogrom, se vidi iz tega, da je rumunska komisija za urejenje meje zahtevala, da se na mejne kamne useka na avstrijske strani črka A (Avstrija) ne pa M (Magyarország). Ker so se v Rumuniji stvari tako obrnile, bi morda bilo umestno, da bi avstrijski odločilni krogi jeli premišljevat, bi li ne bilo umestno, da se malo prikrjša madjarski upliv na vnano politiko, ker sicer utegnemo izgubiti s časom ves upliv v Srbiji in Bolgariji, in sploh na slovanskem jugu.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 27. novembra.

Skoro ves teden bode v državnem zboru še trajala podrobna debata o kmetskem nasledstvu. V soboto ali pa v ponedeljek začne se debata o novem vojnem zakonu.

Na Češkem je 70 srednjih šol, katere po-
baja 21.187 učencev. Mej temi je 13.981 Čehov
in 7.145 Nemcev. Mej češkimi učenci je 566 židov,
mej nemškimi pa 1.896 židov. Te številke so zani-
mive, kajti iz njih se razvidi, da na 276 oseb če-
škega prebivalstva pride 1 in na 408 Nemcev tudi
jeden srednješolec, na 41 židov pa tudi že jeden.
Srednje šole obiskuje relativno sedemkrat toliko

LISTEK.

Zarota v verzih.

Zgodovinska povest.

Češki spisal Ladislav Stroupežnický; Poslovenil
Rozinský.

(Dalje.)

Tajno poročilo sestavljeno in skrito v verzih
duhapolnega Voltaira, glasilo se je doslovno takole:
Vaša Carska Visokost!

Vse je pripravljeno — mnogo vojskovodij pri-
stopilo je k nam. (Tu je imenoval grof nekatere
imenitnejše soudeležence). — Jutri zasadi Potem-
kinu s pripomočjo znamenitega pisma smrten uda-
rec in kakor hitro bode odstranjen ta mož, zna-
menje dam k ustanku. Pojutranjem v noči počí re-
volucija. To noč naj Vaša Visokost nikar ne gre
k počitku, marveč blagovoli naj pod predtvezo
igre na šah pri sebi zadržati grofa Panina. Ko
bode slišati na dvorišču strel male pištole, naj Vaša
Carska Visokost pošlje grofa iz sobe, da bi poizve-
doval po vzroku strela in pri tej priložnosti polaste
se ga naši ljudje, katerim bode na čelu moj brat,
jaz pa se mej tem polastim Katarine. Potem pa

povedemo sina Petra III. iz zaporaravnost na
tron. Bog blagoslovi delo naše, Vašej Carskej Vi-
sokosti najudanejši

Pisano 20. aprila.

G. G. Orlov.

„Usoda tvoja, brezsrčna izdajka Katarina,
določena je,“ dejal je samemu sebi grof Orlov, pero
odkladaže.

Skrbno zaklepaje „Henriado“ v pisalno mizo
odpravljal se je k počitku.

Bila je že tretja ura zjutraj.

* * *

Naslednjega jutra peljal se je grof Orlov na-
ravnost v zimski dvorec, kjer je nameraval srečati
grofa Panina ravno v onem trenutku, ko bode na-
menjen k velikemu knezu Pavlu. Poprositi ga je
hotel, da bi nesel „Henriado“ carjeviču.

In prišel je ta čas, da se je srečal s Paninom
na dvorišču blizu hodnikov onega krila palače, kjer
je bival carjevič.

Oddal je pri tej priči pesen grofu ter ga na-
prosil, da bi jo uročil carjeviču. Panin privolil je
kaj radovoljno in podajaje Orlovu roko v slovo, iti
je hotel naravnost k Pavlu.

Vender —

Že zopet ta usodepolni „vender“!

Komaj je stopil korak naprej, moral se je
ustaviti.

V tem trenutku prihitel je bil namreč jeden
izmej kamornikov caričinih z določnim in jasnim
ukazom, da se morata grof Panin, kakor tudi grof
Orlov nemudoma podati k vladarici.

Ni preostajalo drugega, kakor ubogati.

Toda grofu Orlovu ni bilo posebno dobro pri
srci; saj je šel k carici tudi Panin s knjigo v roki
ki je obsegala v sebi načrt revolucije.

Kaj je tu storiti?

Grof Orlov odločil se je brzo.

Prosil je grofa Panina, naj bi mu povrnil
knjigo, češ, da bi ne imel sitnosti ž njo na tem
potu.

No Panin ga je kaj radovoljno in uneto za-
gotavljaj, da mu nikakor ni neprilichno nesti tudi
knjigo seboj in obdržal si jo je navzlic vsemu pri-
govarjanju tovariša svojega.

Korakala sta torej skupaj k dvoranam carice
Katarine.

Mlad častnik, Ivan Vasiljevič Krasilnikov, mož
jako prijeten in olikan, pričakoval ja je, da ja
uvede k carici.

židov, kakor Čehov in 10krat toliko kakor Nemcev. Na čeških srednjih šolah je 4% in na nemških 26% židov. Abrahamovci se pridružujejo bolj nemštvu. Veselo znamenje je, da srednje šole pohaja več Čehov nego Nemcev, kajti to vender jasno kaže, da se Nemci ne morejo ponašati, da so bolj omikani nego Čehi.

Odločbo najvišjega sodišča, da se morajo poljske uloge tudi poljski reševati, nemški liberalni listi po svoje zavijajo. Pišejo namreč, da se je najvišje sodišče postavilo na stališče, da se morajo v vseh okrajih vsprejemati in reševati uloge v okrajih navadnih jezikov. Temu pa nasprotuje jezikovna naredba za Češko in Moravsko, v kateri se govori le o jezicah v deželi navadnih. Nam se tako tolmačenje odloka najvišjega sodišča zdi kaj čudno, ker odlok najvišjega sodišča nič ne omenja v okrajih navadnih jezikov ter se da opravičiti s tem, da je poljščina v Šleziji tudi v deželi navadni jezik. Odlok najvišjega sodišča nikakor ne nasprotuje ministrskim jezikovnim naredbam.

V „Vaterlandu“ poroča se iz Zadra, da pogajanja mej dalmatinskimi Hrvati in Srbi, da bi skupno postopali v vseh političnih zadevah neso imela uspeha. To je jako obžalovati, kajti Slovanom sovražen italijanski življenjski bode znal obkrožiti razpore mej Srbi in Hrvati. Moč italijanstva v Dalmaciji nikakor še ni zrušena, če tudi se sedaj tako očitno ne kaže. Naj le pridejo zopet liberalci na krmilo, pa bodo zopet v dalmatinskih mestih Italijani nosili po konci glave.

Sabor hrvatski končal je tudi že podrobno debato o zakonu o zadrugah. Vlada predloga se je vsprejela, kakor je bilo pričakovati.

V krogih vladne stranke **ogerske** so jako nevoljni, da se hočejo z novim vojnim zakonom po ostri naredbe glede jednoletnih prostovoljcev. Mnogo vladnih pristašev hoče nekda glasovati z opozicijo proti dotičnim določbam in je torej kaj lahko mogoče, da jih nazadnje zavrže državni zbor. Vlada seveda vse žile napenja, da bi pripravila pristaše svoje, da glasujejo za nespremenjeno vladno predlogo.

Vnanje države.

Berolinska „Kreuzzeitung“ britko toži, da sta se začeli približevati **Rusija** in **Francija**. Posebno omenja, da ruski veliki knezi mnogo občujejo s Freycinetom, Breteuilom in orleanističnimi krogi. Dolgo so v Berlinu bili preverjeni, da je zveza mej Rusijo in Francijo nemogoča. Bismarck se je bahal, da je njemu najbližja pot v Peterburg. Sedaj so se pa že preverili, da stoletni dobri odnosi mej Rusijo in Prusijo sedaj nima nobene cene več.

Opozicija je stavila v zbornici **grške** interpelacijo, v kateri dolži pravosodnega ministra, da protežuje zločince. Ta interpelacija prouzročila je velik hrup v zbornici. Ministerski predsednik in pravosodni minister sta odločno zavračala omenjeno trditev. Zbornica je izrekla zaupanje vladi s 75 proti 47 glasom.

Anglija pridobila je večje ugodnosti za trgovino v Perziji, kajti dovolila se je angleškim ladijam svobodna vožnja po reki Karunu. Anglija osnovala je posebno parobrodsko društvo, ki vozi po tej reki in njenih pritokih. Južna in severozapadna Perzija je sedaj odprta trgovini angležke. V Perzijo pa odide te dni baron Reuter, ki bode skušal pridobiti koncesijo za grajenje železnice v tej državi. Če se mu namera posreči, bode angleški upliv se jako utrdil v Perziji.

Dopisi.

Od beneške meje 23. novembra. (Irredenta v Trstu.) Gospod urednik! V prijateljskem pismu do mojega in Vašega dobrega prijatelja, tudi čitateljem Vašim dobro znanega **Горекера**

Ustopili so v kabinet, kjer je carica opravljala običajno državne posle.

Tam udobo carico, ki ja je vsprejela kaj uljudno.

„Treba mi je vajinih služb, gospoda,“ nagovori ja. „Pozdraviti bode potreba izrednega poslanca, katerega mi pošilja han krimski, Sahim Geraj. Ž njim bode treba poravnati spor, katerega so prouzročili Tatarji, podaniki hanovi, ker so pretrgali z nami prijateljske vezi, poplenili nekoliko vasij ter odpeljali prebivalstvo v sužnost. Pojdita, prosim vaji, poslancu naproti; jutri o poludne pride v Petrograd, — odvedita ga v le-to dvorano.“

Oba plemiča izražala sta z najuljudnejšimi besedami svojo radovoljnost, da izpolnita ta ukaz.

Na to krenila je Katarina s pogovorom na druge reči. Opomnila je mej drugim grofa Panina, da postaja veliki knez Pavel v poslednjem času baje čedalje bolj vznemirjen, kar jej vzbuja ne majhne bojazni.

„Se li morebiti ne bavi z nekakimi posebnimi namerami?“ dodane Katarina, katero je k le-temu vprašanju vspodbudila njena vedna nezaupnost.

(Dalje prih.)

нахлиста оменили и впрашали ste, kakó je to, da je vrgel peró v — koruzo in da kar nič več ne po móci svojega peresa, dasi je vzbudil ž njim neko posebno zanimanje celó v Čehih in — joj — v Rusih. Moj in Vaš prijatelj ima v to svoje uzroke in pooblastil je mene, naj ga Vam o priložnosti opravičim, kar hočem tudi vestno storiti, toda o drugi priliki, ker mi leži danes nekaj drugega tako teško na srci, da bi moj zagovor ne bil posebno sijajen. Ker mi je prijatelj prepustil svojo „firmo“, kajti oba sva istih nazorov in povsè jedne in iste „barve“, zato naj kar pod staro „firmo“ nadaljujem in pisarim, kakor vem in znam. In po tem kratkem uvodnem preludiji naj preidem k stvari.

V 265. číslu Svojega lista poročali ste, da je namestnik baron De Pretis baje dobil od grofa Taaffeja vsled ukaza cesarjevega najstrožje naročilo, da ima proti irredentovskim težnjam najodločneje postopati. Če je to poročilo resnično — in skrajni je že čas! — tako gotovo bode vesel vsak Slovenec in podanik avstrijskega vladarja, kajti irredentovci postali so v poslednjem dobi toli predrzni, da kar nič ne skrivajo svoje barve, katero kažejo vsakemu, ki jo hoče videti. Veselilo bi nas to zlasti še zategadel, ker kompetentni krogi ne bi verjeli slovenozrskemu knezu Hohenlohe (kandidatu in zvestemu slugi Tržaške vlade, kar ga pa nič ne moti, da se druží z rudečkariji), ki je v državnem zboru oblastno trdil, da ni irredente v Avstriji, dasi je imel kaj lepo priložnost, da bi lahko z domačega okna ob Adriji videl aretovanje — irredente. In kakošnih sredstev se poslužujejo irredentovci v našem Trstu, da jasno kažejo svoje težnje in srčne želje svoje, v tem naj izpregovorim nekaj primernih besed.

Stopiva, gospod urednik, po Tržaških ulicah in uverim Vas, da to pravo pristanišče avstrijsko nikakor ne zasluži lepega pridevka „città fedelissima“, no krstila bi jo midva kmalu „infedelissima“, kajti zazdelo bi se nama, da korakava časih po ulicah že rešenega mesta na onej strani velike adrijanske luže. Le pogledjte, kakó se pred to prodajalnico ob tretji, šesti in deveti uri dan za dnem zbira po cel trop gledalcev — občudovalcev, kako veselo sčebetajo in — kupujejo. Kaj? Stopiva bliže! Res lepe so te slike in kako različen je format: za veliko stensko sliko, kabinetni format, navadne fotografijeke velikosti in majhne sličice za medaljone. Pa kako jasne so te podobe! Vittorio Emanuele, Umberto in Garibaldi vsi srépo gledajo te, kakor bi te hoteli prebosti in pojesti z očmi; „la molta simpatica regina Margherita zares mило gleda v te in ta je živ kontrast k svojemu kraljevskemu so-progu; kraljevič in mnogi italijanski državniki pa vsak po svoje kažejo gledalcu svojo notranjost. Zares to so možjé in osebnosti, mej katere ne sme zalezti kaka avstrijska posebnost! In še več moreva videti tukaj! Glejte, kakó velikanska vojna oklopnica je „Lepanto“, Avstrija nema jednake, kakor tudi ne tako mogočnih, kakeršne vidite tu razstavljene. In vse lahko berete tukaj: koliko ima kanonov, koliko mož itd. Zares vredno je, da si Tržčaní ogledajo ta kras, to mogočnost in da si vsakdo za spomin kupi nekaj za kras svojih domačih sten in pa, da medaljoni ne bodo prazni. Če pa poprašava trgovca, kako je zadovoljen s kupčijo, poreče nama, da si je v Benetkah že bišo kupil in da je prav srečen in zadovoljen. Le verujva mu, da mož resnico govori. Vidite, vse to je mogoče v našem Trstu, kjer je znani Vidic ob tla metal belo-modro-rudeče zastave, ker so to Avstriji nevarne barve. (Ker sem že pri tem žalostnem dejanji, povem naj, da je bila v koledarji za avstrijsko policijo l. 1887. tudi za Kranjsko naznačena le belo-rudeča zastava; zató tolika korajža!).

Nekega dne nagromadila se je pred omenjeno prodajalnico precejšnja množica gledalcev. Približam se jej tudi jaz. Iz raznih opazek in pogovorov spoznal sem, da so to sami častilci in oboževalci razstavljene — robe. Tudi jaz sem vrgel umes nekaj opazek, no konečno pravim: „In gotovo bi bilo prav lepo in prav, če bi le-te gorostasne oklopnice čim prej dospеле tudi v naš Trst“ — „Bravo, bravo!“ čuli so se glasovi, jaz sem pa dokončal: in da bi pobasale najpoprej vas in vse vaše tovariše take baže, potem pa še tistih šestnajst tisoč polentarjev, ki so došli sem čez Adrijo, da domačinom kruh jemljejo iz ust in odplule naj bi z vami v sveto Italijo“. Jaz sem že mej govorom vzel pot pod noge ter odhitel naprej, sicer kdo vé, da bi ne dobil kaj neprijetnega pod rebra.

Toda hitiva dalje! Pogledjva v raznovrstne zlatarnice in prodajalnice raznega kinča. Tudi vidiva krasne moške igle za zavrtnice, kojih kinč ni drugega, kakor Vittorio Emanuele, Umberto, Garibaldi od masivnega srebra ali zlatá. Raznovrsten kinč za ženstvo nosi slike gori imenovanih velikih irredentov. In tak kinč nosi Tržaško ženstvo v laseh, v ušesih, na prsih in za pestjó in to še kakó predrzno, naravnost izzivajoče, da se že od daleč vidi. Pri Tržaških urarjih pa zapazimo ure najraznovrstnejših sistemov in oblik, katere so okinčane s kraljevsko rodbino italijansko. Dobé se celo žepne urice, kjer je treba pritisniti le neko peró in pokaže se laška kraljevska rodbina, Garibaldi z Viktorjem Emanuelom ali celó geografična slika Italije, h katerej je prištet že Trst z Julskimi planinami do Save. Kdor hoče imeti oči, zapazi vse to z ulice v oknu, saj se taka roba prav ostentativno ponuja. Kdo kupuje tako blagó, če ne prebivalci „della città fedelissima“? Pa nu, saj so to vse le nedolžne otročarije!

Veliko in imenitno ulogo ima pa peterorogljata italijanska zvezda „la stella d' Italia“. To je prav moden in najbolj razširjen kinč, da se človeku že stуди to tako razširjeno in izzivajoče irredentsko znamenje. V zlatarnicah prodajajo jo po najraznovrstnejših cenah za nekaj desetíc in — vso nadičeno z dijamanti, brilanti in drugim dragim kamenjem. Nosijo jo ženske in moški. S to zvezdo okinčane so zaponke, prstani in mnogovrstna druga roba. In mnogi Tržaški časniki ločijo razne odstavke ali uporabljajo za opombe pod črto le s peterorogljato „stella d' Italia“. In taki listi imajo največ korajže, da sumničijo zvesto Slovanstvo, che per grazia di Taaffe sono anche — panslavisti, grandissimi amici del knut. In vse to v Trstu! Pa saj so to le otročarije — tolažijo se gospodje v

Gledališč ima Trst skoro več, kakor cerkva, no dobrega dramatičnega ali opernega društva nema. In čemu tudi, saj je v blaženi deželi preko Raše toliko lačnih in polenté željnih dramatikov in takih društev, da jim je res treba naših forintov, čeprav naš denar ni mnogo vreden. Leto za letom prihajajo v Trst taka društva, ki sejejo seme bratske ljubezni in pobratimstva. In predstave? Mej Milanom in Trstom v tem pogledu ni razločka. Kar smejo v Milanu, to tudi v Trstu ni prepovedano. In takó vidimo na odru časih laške zastave, pristne laške častnike in govor, govor ali razni kupleti, joj! to gré v slast! Ploskanju pa ni ne konca ne kraja. Koliko posla je tu za avstrijsko policijo, — ki je slepa in gluha!

Leta 1887. vlekla me je radovednost večkrat v Politeamo ali v Fenice, kjer so kazali svoje modrosti cirkusi iz Italije. Odkrito naj rečem, da so bili ti cirkusi najslabši, kar sem jih kdaj videl in vender toliko ploskanja, toliko hvale v častnikarstvu Zakaj? Nu, oprava je bila lepa, vsaj barve: bianco-rosso-verde — bile so vedno tako lepo razvrščene, da je bila slast gledati. Če so se rabile mizice, bila je prva bela, druga rudeča, tretja zelena, in tako vsaka stvar. Zastave bile so vse italijanske, — katerim se je ploskalo! Toda to so otročarije! Belo-modro-rudeča zastava pri sv. Ivanu pa je Vidicu kar možgane mešala! Tudi prav!

V letošnjem septembru pokazalo je Tržaško telovadno (hm!) društvo „Unione Ginastica“ zopet svojo barvo. V slovenskih Barkovljah bile so „corse“ kolesarjev, h katerim so prišli tudi kolesarji iz Vidma, Padove, Milana, — no tudi iz Gradca in z Dunaja. Svoje brate pozdravili so prav srčno, kazali so jim povsod svoje vroče simpatije, no za ostale se neso brigali. Če je pri tekanji za hip prehitel Milanec, joj! to je bilo ploskanja in upitja, če je prehitel Dunajčan — grobna tišina. Župan Bazzoni bil je že pol ure pred začetkom na mestu in ostal je do konca. Na lici smo mu brali, da je bil zanj to zeló vesel dan. Sploh je Tržaški župan povsod prvi zraven, samo če je slavnost kakega patrijotičnega društva ali kaka slavnost cesarska — župan je gotovo bolan. In to je vedno, tako, da je nek list že svetoval Tržčanom, naj si vender izvolé zdravega župana in ne tako bolehnega možá, kateremu vsaka patrijotična slavnost vznemiri bolehne živce. Toda tudi to so le otročarije, gospodje imajo — čisto vest.

In takó bi, gospod urednik, povedal še marsikaj zanimivega, no bodi zadosti, saj sem povedal že marsikaj, česar bi ne pričakovali v avstrijskem Trstu. Vsega tega je krivo gotovo ono čudno Tržaško solnce, ki dela tako veliko senco, da se vse

Rozíňský.

Ravnateljski odbor.

Mnogoletna opazovanja. Proti slabosti želodca in pomanjkanju slasti do jedij, sploh pri vseh želodčnih boleznih se pristni Moll-ovi „Seidlitz-praški“ zelo odlikujejo od drugih sredstev, s svojim prebavljenjem pospešujočim in želodec okrepujočim uplivom. Cena škatelji 1 gld. Po poštenu povzetju razpošilja jih vsak dan A. Moll, lekarar in c. kr. dvorni založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj vedno izrecno Moll-ove preparate z njega varstveno znamko in podpisom. 3(31-16)

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji (331-273)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Umrlj so v Ljubljani:

26. novembra: Fran Burja, strežajev sin, 5 let, Dolge ulice št. 3, za škrlatico.

V deželnej bolnici:

26. novembra: Jera Osredkar, gostija, 70 let, za rakom v želodec.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
26. nov.	7. zjutraj	739.9 mm.	— 4.0° C	brezv.	megla	
	2. popol.	737.6 mm.	1.6° C	sl. sev.	jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.5 mm.	2.8° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 0.1°, za 2.4° pod normalom.

Dunajska borza

dné 27. novembra t. i.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	gld. 81.80	gld. 81.60
Srebrna renta	82.55	82.30
Zlata renta	109.80	109.45
5% marcna renta	97.45	97.40
Akcije narodne banke	878.00	877.00
Kreditne akcije	305.20	303.50
London	121.90	121.95
Srebro	—	—
Napol.	9.65	9.66
C. kr. cekini	5.77	5.79
Nemške marke	59.80	59.85
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 134	gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100 „ 174	„ 75 „
Ogerska zlata renta 4%	100 „ 75	„ 75 „
Ogerska papirna renta 5%	92 „ 10	„ 10 „
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	104 „ 75	„ 75 „
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 122	„ 50 „
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 „ —	„ — „
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	— „ —	„ — „
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99 „ 90	„ 90 „
Kreditne srečke	100 gld. 182	„ 75 „
Rudolfove srečke	10 „ 20	„ — „
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 113	„ 25 „
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	225 „ —	„ — „

Vabilo.

Povodom štiridesetletnega jubileja Njega Velečastva cesarja bode se v Ljubljanski dijaški in ljudski kuhinji dné 2. decembra 350 oseb „navadnih gostov in ubožcev“ ob 12. uri brezplačno pogostilo.

Vse dobrotnike in prijatelje uljudno vabi
(819-1) društveno vodstvo.

Uradnik,

ki ima precej prostega časa, dobil bi rad kako pi-sarniško delo. — Ponudbe upravnistvu „Slovenskega Naroda“ pod šifro: „Uradnik.“ (816-1)

Hiša na prodaj.

Hiša z vrtom, pripravna za gostilno, blizu nove vojašnice v Udmatu, poleg Sv. Martina ceste, h. št. 32, je prostovoljno na prodaj. — Natančnejše pove sam gospodar. 815-1)

Ženin,

samec, 54 let star s premoženjem čez 2500 gld. išče pošteno žensko za nevesto, ki je stara 30 let ali čez, ki bi bila samica ali udova brez otrok ali z enim otrokom in ima saj 500 gld. premoženja.

Ponudbe naj se dopošljejo poste rest. št. 60, Bo-rovnica. (811-2)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

5000000

mark

kot največji dobitek v najsrečnejšem slučaju ponuja velika od Hamburgske države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. a mark 300000

1 dobit. a mark 200000

1 dobit. a mark 100000

1 dobit. a mark 75000

1 dobit. a mark 70000

1 dobit. a mark 65000

2 dobit. a mark 60000

1 dobit. a mark 55000

1 dobit. a mark 50000

1 dobit. a mark 40000

1 dobit. a mark 30000

8 dobit. a mark 15000

26 dobit. a mark 10000

56 dobit. a mark 5000

103 dobit. a mark 3000

206 dobit. a mark 2000

612 dobit. a mark 1000

888 dobit. a mark 500

30199 dobit. a mark 148

16991 dobit. a mark 300, 200,

150, 127, 100, 94, 67,

40, 20.

9,345.605 mark.

Znamenita prednost te denarne loterije je ugodna naredba, da se vseh 49.100 dobitkov, ki so zraven v tabeli, že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih sukcesivno gotovo izžreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 55.000, v tretjem na 60.000, v četrtem na 65.000, v petem na 70.000, v šestem na 75.000, v sedmem pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Podpisana trgovska hiša uljudno vabi k udeležitvi te velike denarne loterije.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotične zneske v avstrijskih bankovcih ali poštah markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrše tudi proti poštenu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. 3.50.

1 polovica originalne srečke av. v. gld. 1.75.

1 četrtina originalne srečke av. v. gld. —.90.

Vsak dobi originalno srečko z državnim grbom v roke in ob enem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi vse natančnejše. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnjenim državnim grbom, listo dobitkov. Dobitki se točno po načrtu izplačajo pod državnim jamstvom. Ko bi kakemu kupcu srečk proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljeni smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti in dotično vsoto povrnuti. Na željo se uradni načrti žrebanja naprej zastoj pošiljajo na ogled. Da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, prosimo taista kolikor mogoče hitro, vsekako pa pred

30. novembrom 1888.

nam doposlati.

(700-12)

VALENTIN & CO.,

Bankgeschäft,

HAMBURG.

! Vinokupci!

V vinohramih graščine „Dobra“ pri Biljani na Brdih (postaja Kormin ali Gorica) je na prodaj izvrstna

„Briska ribola“

hektoliter po 16 do 18 goldinarjev.

Natančnejša pojasnila daje grof Baquer-ovo graščinsko oskrbnništvo v Gorici. (797-4)

notarsko pisarno

v Zatičini

dne 11. novembra t. l.

in da poslujem v vseh neprepirnih in prepirnih zadevah, kakor tudi v kazenskih zadevah kot branitelj.

Stanko Pirnat,

c. kr. notar v Zatičini.

(813-2)

JOSIPINA SCHUMI,

sladčičarsko in cukrarninarsko podjetje.

V blagovoljno pozornost.

P. n. občinstvo Ljubljane in okolice si usojam prijazno opozarjati na svojo veliko zalogo

božičnih predmetov,

sladčic po jedi, bonbonov in dekoracij
za božično drevesce.

Ker imam na prodaj lastne izdelke, sem v prijetnem položaju, da morem staviti najnižje cene. Vnanjemu občinstvu priporočam mično sestavljene zbirke od 3 do 10 gld. Vsaka zbirka zadostuje popolnoma za veliko božično drevesce. — Naročbe na tako imenovane

Hamburske, Lübiške in Kraljevske (Königsberger) marcisanske torte, ovojčke, sočivje, prešičke sreče i. t. d. se ukusno, točno in po ceni izvrše. (802-2)

Na Kongresnem trgu, v Fischer-jevi hiši št. 13.